

Raadsvergadering 20 februari 2024: Inspreekbeurt H.D.J. Carrette

Geachte Raad,

Ik wil inspreken naar aanleiding van de besluitenlijst van de vorige vergadering, het oordeelsvormende agendapunt 7, de woonvisie en ik wil een opmerking maken aangaande de Lijst van ingekomen stukken.

In uw vorige vergadering heeft deze raad de huisvestingsverordening 2020-2024 verlengd. Het heeft mij verbaasd dat geen enkele raadsfractie hierbij de vraag heeft gesteld hoe deze huisvestingsverordening zich verhoudt met het nieuwe bestemmingsplan, de verbrede reikwijdte, dat momenteel al een jaar bij de Raad van State ter behandeling ligt. De huisvestingsverordening regelt in feite het gebruik van de woningen. In de huisvestingsverordening 2020-2024 wordt melding gemaakt van de tweede-woninglijst, die stamt uit 1994 en een vervanger was van de tweede woningverordening uit 1975. In die lijst zijn woningen opgenomen die zowel permanent als recreatief gebruikt mogen worden. En dit gebruik, gesterkt door een in 2009 door de raad goedgekeurde en onderbouwde brief, is zonder beperking van tijd. In het nieuwe bestemmingsplan heeft uw raad echter wel een beperking qua tijd ingevoerd. Onlogisch ?

Vanavond behandelt uw raad ook de woonvisie. Deze woonvisie zal voor een deel de basis vormen voor de later nieuw op te stellen huisvestingsverordening. Deels, want ook de nog door burgers in te dienen zienswijzen moet u meewegen in de uiteindelijke vaststelling van de huisvestingsverordening. Zelfs als deze zienswijzen af zouden wijken van deze woonvisie omdat niet iedere burger naar aanleiding van de woonvisie een zienswijze heeft ingediend.

Enkele opmerkingen:

Ik constateer dat de ingebrachte zienswijzen weinig invloed hebben gehad op het visiedocument, dat voor u ligt.

De raad stelt op korte termijn de woonvisie en even later de huisvestingsverordening vast. De Wet Regie op de woningmarkt, die van groot belang zal zijn voor het woonbeleid op Schiermonnikoog, treedt echter pas per 1 januari 2026 in werking. De gevolgen van de wet zijn nog niet te overzien. Welke middelen krijgt een overheid om de volkshuisvesting te regelen en hoe dwingend zijn die? Wat gebeurt er dan op Schiermonnikoog wanneer er grote

afwijkingen mochten zijn met onze eigen huisvestingsbeleid?

Opnieuw wordt er veel nadruk gelegd op het feit dat woningen gebruikt moeten worden zoals ze bestemd zijn. Met name als het gaat om de lijst van 80 woningen. Hierbij gaat men voorbij aan de historische context, waarbij de gemeente vanaf 1975 zelf bewust het gebruik heeft geregeld en gelegaliseerd. Nooit via het bestemmingsplan maar via de tweede woningverordening en later via de huisvestingsverordening waar een lijst van tweedewoningen is opgenomen. Het idee, dat hier in deze raad werd verkondigd, dat er door mensen misbruik is gemaakt, is dus volslagen onterecht. Het gebruik was en is legaal.

Door de problematiek van de 80 woningen op te lossen op de huidige manier, door voorwaardelijk recreatief gebruik toe te staan, zal er geen positief effect op de woonsituatie ontstaan. Woningen zullen recreatief gebruikt blijven worden.

Daarbij gaat men, al dan niet bewust, ook voorbij aan de vraag of eventueel vrijgekomen woningen wel ten goede zouden komen aan de doelgroep op Schiermonnikoog. Gezien de prijs van de woningen en het budget waar de doelgroep over beschikt (€ 250.000 - € 275.000) is het niet reëel dit te verwachten.

Gezien dit verwachtingspatroon was het dus zinvoller geweest om bij de behandeling van het nieuwe bestemmingsplan de bestaande situatie één op één over te zetten door bijvoorbeeld een nieuwe categorie wonen op te nemen, waarbij permanent en recreatief gebruik allebei toegestaan wordt zonder een tijdslimiet. Een standpunt welk in de originele nota van uitgangspunten, horend bij het bestemmingsplan, (Bestemmingsplan/ bijlage; Nota van uitgangspunten/ Hfst 3.1: uitgangspunten) was ingenomen en om onverklaarbare reden werd gewijzigd.

Eén onderdeel van de basis waarop het gemeentelijk woonbeleid gestoeld is, is de lijst van woningzoekenden. Deze lijst moet de woningnood inzichtelijk maken. Het is daarom een beperking van de controlerende functie van de gemeenteraad dat raadsleden daar geen inzage in krijgen. Ook niet op vertrouwelijke basis.

Over de inbreidingsplannen het volgende:

Gezien het beperkte inkomen van de doelgroep op Schiermonnikoog, met een budget voor koop tussen 250.000 en 275.000 en huur van 693 per maand,

lijkt het mij dat er snel een selectie/quickscan wordt uitgevoerd welke potentiële locaties wel realistisch/haalbaar zijn om te ontwikkelen en welke niet. Om zodoende inzet, energie en kosten te beperken tot **die** locaties die wel passen en uitvoerbaar zijn en zodoende positief zullen bijdragen aan het woonbestand.

Tot zover enkele opmerkingen aangaande de thema's 1 en 2: toekomstbestendige voorraad en nieuwbouw.

Over thema 3, betekenisvol leven en in bijzonder de problematiek van het toekomstige wonen van ouderen op Schiermonnikoog kan ik kort zijn:

Uit de enquête blijkt dat, naast diegenen die zelfstandig op het eiland willen blijven wonen, 46% van de deelnemers vraagt om een vorm van verpleeghuis, een woongemeenschap of beschermd wonen op het eiland. Hier moet u dus als raad op korte termijn serieus aandacht aan schenken en daadkracht tonen. En mogen financiën niet prevaleren in uw besluitvorming. Wanneer u bereid bent om miljoenen uit te geven voor het onderwijs en de jongeren, dan is de groeiende doelgroep van de ouderen dit ook waard.

Tot slot een opmerking over de lijst van ingekomen stukken.

Op 24 januari 2024 heeft de raad van state een uitspraak gedaan in een zaak tussen de gemeente en een inwoner.

De vraag is hierbij hoe u als raad, in uw controlerende functie, hierover wordt geïnformeerd?

En hoe u in het algemeen wordt geïnformeerd over uitspraken in juridische geschillen?